

Jónás Tamás

ERDEI REMETE AZ IFJÚ GÓTAMÁT OKÍJTJA

Ijesztően egyszerű minden.
Mondjam?
Érkezz oda, ha elindulsz innen,
és érv ide onnan.
Mit értetlenkedel?
Nem múlik semmi a lelken.
Ott egy pont, itt egy pont, köztük út,
ne szaladj, ne tipegj, járd be úgy.

Mi?
Hogy enni?
Hogy a vágyak?
Ifjú Gótama, még pofon váglak.
Szeretnél magadnak szeretőt, lovat, palotát?
Kezed a nő helyett?
Hangya a ló helyett?
Pihenni palota? Fügefá jó lehet.

Látom, hogy neked ez semmi.
(Ha tudnád, az milyen rengeteg.)
Hát elmondom! Jobb lenne persze magadtól észrevenni.
De ilyen lusták, buták az emberek.
Gyere, füledbe súgok, ülj sokkal közelebb:
Semmit nem abbahagyni! Mindent befejezni!
Na, eredj!

(Az Irodalom Visszavág, 2002/1–2.)